

Horsens Station. De nuværende Lokaler siges at være alt for indsnævrede, og Handelsstanden i Horsens klager stærkt over de Ulemper, som deraf følge. I Forbindelse med denne Bevilling paa § 27 staar en Bevilling af 3,400 Kr. paa § 24. Det, der kan naas for disse Penge, synes ikke Købmændene i Horsens tilfredsstillende, og de have indgivet et Andragende, som vil komme til Forhandling her sammen med andre af de til Finansudvalget henviste Andragender. Jeg skal derfor ikke nærmere udtale mig om denne Sag, men kun henstille til den ærede Finansminister, at han lader Forholdet undersøge paany, inden der tages endelig Bestemmelse om Opførelsen af denne Bygning. — Paa § 26 er der under Nr. 186 stillet et Ændringsforslag af det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen). Jeg skal afvente hans Begrundelse af dette Forslag. — Under Nr. 191 findes det sædvanlige Forslag om Affattelse af Finanslovens § 28. Jeg skal om denne Paragraf bemærke, at hvor mange af de her opførte Lovforslag der ville blive vedtagne i Aar, er det vanskeligt at have nogen begrundet Mening om i Øjeblikket; men de af Folketinget for Tiden vedtagne Love ville, saa vidt jeg kan skønne, medføre en Udgift ud over det, som findes opført paa Finanslovens øvrige Paragraffer, af omtrent 350,000 Kr. De største Udgiftposter, som eventuelt ville kunne medføres i Henhold til § 28, ere dem, der vedrøre forskellige Jærnbaneanlæg. Disse Udgifter foreslaas jo imidlertid afholdte ved Statslaan, og i alt Fald ere Forslagene endnu ikke vedtagne, end ikke i noget af Tingene. Som sagt de hidtil vedtagne Lovforslag ville kun medføre en forøget Udgift af omtrent 350,000 Kr.

Jeg gaar derefter over til Indtægts-siden. Paa § 3 møde vi det første Ændringsforslag under Nr. 3. Det er stillet af Ministeren og tiltraadt af Højre-medlemmerne i Udvalget. Det gaar ud paa at omgøre den Rentenedsættelse, som ved 2den Behandling blev vedtagen her i Tinget, en Rentenedsættelse af $\frac{1}{4}$ pCt. paa de Næstkøbsummer, som indestaa i Domæne-bøndergods, bortsolgt i Henhold til Lov af 8de April 1851. Udvalgets Flertal fastholder den Beslutning, som blev truffen ved 2den Behandling. — Under Nr. 4 er der

stillet et Forslag af Flertallet, som staar i Sammenhæng med de foregaaende. Det gaar ud paa at foretage en lignende Rentenedsættelse for de Næstkøbsummer, der indestaa i faste Ejendomme, henhørende til de forrige Rytterdistrikter. Den samme Regel foreslaas fulgt her som i det foregaaende Tilfælde, altsaa Renten foreslaas nedsat fra 4 pCt. til $3\frac{3}{4}$ pCt. Denne Rentenedsættelse blev diskuteret ved 2den Behandling, og jeg skal ikke komme vidtløftig tilbage til de Argumenter for og imod, der den Gang anførtes. Jeg skal kun sige dette, at det af Diskussionen syntes at fremgaa, at der kan være Tvivl om, hvorvidt disse i det forhenværende Ryttergods udestaaende Fordringer med Tøje kunne betragtes som egentlig Prioritetsgæld, eller om de ikke snarere maa betragtes som Realbyrder. For den sidste Opfattelse taler navnlig dette, at der for disse Fordringer ikke vides nogen Sinde at være udstedt Prioritetsobligationer. Byrden er bleven paalagt ved selve det Skøde, ved hvilket Overdragelsen i sin Tid er sket. Paa den anden Side er der dog den Omstændighed, at Debitorerne have Afgang til efter Behag at kunne indbetale Kapitalbeløbet til Statskassen, hvilket ikke stemmer med en Realbyrdes Karakter. Der er derfor nogen Usikkerhed med Hensyn til, hvorledes Forholdet retteligt skal opfattes, og naar man ser hen til Gældsforholdets Oprindelse, maa man vistnok sige, at det nærmest maa stilles i Klasse med de i Henhold til Loven af 8de April 1851 stiftede Gældsforpligtelser. Da det nu i Tvivlstilfælde turde være det humaneste at lade Tvivlen komme de mindst gunstige stillede til gode, kan der være meget, der taler for at lade disse Debitorer følge samme Regel som de foregaaende. Noget andet er, hvorvidt disse Rentenedsættelser fra Statens Side i og for sig for Tiden kunne siges at være velbegrundede; derom kan der efter min Opfattelse med Tøje rejses Tvivl. Men, som jeg udtalte ved 2den Behandling, betragter jeg dette Spørgsmaal som faktisk præjudiceret ved de Rentenedsættelser, der have fundet Sted under Kultusministeriet. — Paa § 9 vil man under Nr. 43 finde et Forslag om at eftergive Møllejeer Dall en Del af hans Gæld til Statskassen. Den paagældende Mand er en af de Møllere ved den fælvigste Grænse,